

جلسه ۱: آشنایی با جبر خطی

هفته اول و دوم

۱- معرفی ماتریس ها

ماتریس ها با دستور $\text{Matrix}()$ معرفی می شوند. در این دستور می توان ماتریس را به صورت های مختلفی معرفی کرد. نمونه هایی از این صورت ها در مثال های زیر آمده اند.

restart	شروع
<code>M:= Matrix(3,2,1)</code>	ماتریس M به صورت یک ماتریس 3×2 با درایه های برابر با ۱ معرفی می شود.
<code>M1:=Matrix([[1,2], [3,-1], [2,1]])</code>	ماتریس $M1 = \begin{bmatrix} 1 & 2 \\ 3 & -1 \\ 2 & 1 \end{bmatrix}$ معرفی می شود.
<code>M2:=Matrix(1..3,1..5,fill=2)</code>	ماتریس 3×5 که همه درایه های آن برابر با ۲ هستند معرفی می شود.
<code>Matrix(3)</code>	ماتریس 3×3 که همه درایه های آن برابر با ۰ هستند معرفی می شود.
<code>Matrix(3,1)</code>	ماتریس 3×1 که همه درایه های آن برابر با ۰ هستند معرفی می شود.
<code>s={ (1,1)=3, (1,2)=1, (2,2)=-1 }</code> <code>Matrix(2,3,s)</code>	مقدار دهی به درایه ها در مجموعه S ساختن ماتریس 2×3 با اعضای S که در آن بقیه اعضا برابر با صفر قرار داده می شوند.
<code>A:=[[2,1], [1,1,1]]</code> <code>M:=convert(A,Matrix)</code>	لیست A معرفی می شود. این لیست به ماتریس تبدیل می شود.
<code>M:=Matrix([[1,1], [2,2], [3,3]])</code> <code>M1:=Matrix(3,4,M)</code>	ماتریس اولیه M تعریف می شود. ماتریس $M1$ با استفاده از M ساخته می شود.
<code>f:=(i,j)->i+2*j</code> <code>Mf:=Matrix(3,5,f)</code>	تابع دومتغیره f تعریف می شود. ماتریس Mf که در آن درایه ها با تابع f تعریف شده اند، معرفی می شود.

نکته ۱: در تعریف ماتریس ها، به جای درایه هایی که مقدار آنها مشخص نشده است، صفر قرار می گیرد.

نکته ۲: Matrix یک نوع هم هست و می توان در دستورهایی مانند convert از آن استفاده کرد.

شکل ماتریس را هم می توان با استفاده از عبارت `shape = name` در تعریف ماتریس مشخص کرد. برخی از شکل های ماتریس عبارتند از: قطری (diagonal)، همانی (identity)، مثلثی (triangular)، متقارن (symmetric)، ثابت (constant) و صفر (zero). شکل های دیگری از ماتریس ها هم تعریف شده اند که می توانید برای بررسی آنها به راهنمای Maple مراجعه کنید. مثال های زیر این شکل ها را نشان می دهند.

<code>Matrix(3, shape=identity)</code>	ماتریس همانی 3×3
<code>Matrix(4, 3, shape=constant[-1])</code>	ماتریس 4×3 معرفی می شود که همه درایه های آن برابر با -1 هستند.
<code>x(1,1):=2:x(1,2):=3:x(1,3):=-1:x(2,2):=1: x(3,3):=4:x(2,3):=-2:x(2,1):=6:</code> <code>Matrix(3, shape=triangular, x)</code>	معرفی درایه های X معرفی ماتریس بالامثلثی با درایه های X
<code>M:=Matrix(3, [[a],[b,c],[d,e,f]], shape=triangular[lower])</code>	ماتریس پایین مثلثی M معرفی می شود.
<code>Matrix(3, {(1,1)=2, (1,2)=3, (1,3)=5}, fill=-1, shape=symmetric)</code>	یک ماتریس 3×3 متقارن معرفی می شود که برخی درایه های آن داده شده اند و بقیه درایه ها همگی برابر با -1 هستند.
<code>V:=Vector([1,3,5]) M:=Matrix(4,v, shape=diagonal)</code>	بردار V تعریف می شود. ماتریس قطری 4×4 به نام m با بردار V روی قطر اصلی آن تعریف می شود.

۲- عملیات اولیه روی ماتریس ها

عملیات ساده جمع، تفریق، ضرب، توان، تعیین معکوس (در صورت وجود) در Maple به سادگی انجام می شود.

<code>restart;</code>	شروع
<code>A:= Matrix([[1,2,3],[4,2]]) B:= Matrix([[3],[2,-1,-1]]) C:= Matrix(3,4, [[2,1],[3],[5,-1]])</code>	معرفی ماتریس های A و B و C
<code>A+B 2A C.A</code>	انجام عملیات ساده جمع و ضرب روی ماتریس ها

درس نرم افزار ریاضی ۲
نیمسال دوم سال تحصیلی ۹۸-۱۳۹۷ گروه علوم کامپیوتر

نکته‌ها:

- ۱- دقت کنید عمل ضرب در ماتریس ها با استفاده از علامت "." به جای "*" انجام می‌شود.
- ۲- برای ضرب دو ماتریس می‌توان از دستور Multiply که در بسته LinearAlgebra وجود دارد هم استفاده کرد.

<code>M:=Matrix([[1,2], [3,1]])</code>	معرفی ماتریس M
<code>M^2</code> <code>M^4</code>	محاسبه توان های ۲ و ۴ از M
<code>M^-1</code>	محاسبه وارون ماتریس M
<code>M^-1.M</code>	محاسبه حاصلضرب ماتریس M و وارون آن

برای محاسبه دترمینان یک ماتریس مربعی از دستور Determinant که در بسته LinearAlgebra وجود دارد استفاده می‌شود.

<code>with (LinearAlgebra)</code>	فراخوانی بسته LinearAlgebra
<code>Determinant (M)</code>	محاسبه دترمینان ماتریس M
<code>Row (M, 1)</code>	بردار سطر اول M برگردانده می‌شود.
<code>Column (C, 2)</code>	بردار ستون دوم C برگردانده می‌شود.
<code>Column (C, 2..4)</code>	بردارهای ستون‌های دوم تا چهارم C برگردانده می‌شود.
<code>C2:= Matirx(5,4,C,fill=1)</code>	ماتریس C2 معرفی می‌شود.
<code>DeleteRow (C2, 2)</code>	حذف سطر ۲ از ماتریس C2
<code>DeleteColumn (C2, [1,4])</code>	حذف ستون‌های ۱ و ۴ از ماتریس C2
<code>SubMatrix (C2, [2..4], [3,1,4])</code>	زیرماتریسی از سطرها و ستون‌های مشخص شده ماتریس C2 می‌سازد.
<code>MatrixMatrixMultiply (M,N)</code>	دو ماتریس M و N را ضرب می‌کند. خروجی یک ماتریس است.

۲- حل دستگاه معادله در Maple

برای حل دستگاه معادله از دستورهایی بسته Student[LinearAlgebra] استفاده می‌کنیم.

<code>with (LinearAlgebra)</code>	فراخوانی بسته LinearAlgebra
<code>A:=Matrix([[1,2,3], [4,2,1], [1,0,-1]])</code> <code>b:=Vector([2,-3,5])</code>	معرفی ماتریس A و بردار b
<code>LinearSolve(A,b)</code> <code>type(% ,Vector)</code>	دستگاه معادله $AX = b$ را حل می کند. خروجی این دستور یک بردار است.
<code>ReducedRowEchelonForm(<A,b>)</code>	فرم سطری کاهش یافته ماتریس را می دهد.

نکته: برای معرفی ماتریس ها به جای عبارت Matrix می توان از علامت های $\langle \rangle$ و $\langle \rangle$ هم استفاده کرد. در این صورت هر ستون ماتریس به صورت یک بردار مشخص می شود و بین هر دو بردار یک جدا کننده قرار می گیرد. شکل زیر روش استفاده از این دستور را نشان می دهد.

<code>M := <<1, 2, 1> <2, 4, 5> <1, 2, 2>></code>	معرفی ماتریس M
---	----------------

۳- بردارها

برای نمایش بردارها در Maple از دستور Vector استفاده می شود. سایر دستورهایی مورد استفاده برای کار کردن با بردارها در بسته LinearAlgebra وجود دارد.

<code>v:=Vector(5, [1,4,2])</code>	بردار ۵ بعدی v معرفی می شود. دو عضو آخر آن برابر با صفر هستند.
<code>f:= i-> i^2</code> <code>u:=Vector(5,f)</code>	تعریف تابع f تعریف بردار u

نکته: در حالت پیش فرض در Maple، بردارها به صورت ستونی معرفی می شوند، اما می توان آنها را به شکل سطری هم تعریف کرد. برای انجام عملیات جمع و تفریق روی بردارها باید همه بردارها سطری یا همه ستونی باشند.

<code>W:=Vector[row](3, [1,2,4])</code>	تعریف بردار سطری W
<code>u+2*v</code>	محاسبات مقدماتی
<code>with(Student[LinearAlgebra])</code>	فراخوانی بسته LinearAlgebra
<code>DotProduct(u,v)</code>	ضرب نقطه ای دو بردار
<code>x:=<1,2,0></code> <code>y:=<2,-1,3></code>	بردارها را می توان با کمک نمادهای $\langle \rangle$ و $\langle \rangle$ هم تعریف کرد.
<code>CrossProduct(x,y)</code>	ضرب خارجی دو بردار x و y محاسبه می شود.

<code>Norm (v)</code>	اندازه بردار v محاسبه می شود.
<code>VectorAngle (x,y)</code>	زاویه دو بردار x و y برحسب رادیان محاسبه می شود.
<code>evalf (%)</code>	مقدار بالا به صورت اعشاری محاسبه می شود.
<code>convert (% ,degrees)</code>	عدد به دست آمده در بالا (برحسب رادیان) به درجه تبدیل می شود.
<code>M:=Matrix ([[1,2,3], [4,1,1], [-1,0,1]])</code> <code>MatrixVectorMultiply (M,y)</code> <code>type (% ,Vector)</code>	ماتریس M و بردار y را ضرب می کند. خروجی یک بردار است.

نکته ۱: ضرب خارجی دو بردار فقط برای بردارهای دو و سه بعدی تعریف شده است.

نکته ۲: دستور `type(expr,t)` بررسی می کند آیا عبارت `expr` دارای نوع `t` است.

۴- بردارهای ویژه و مقدارهای ویژه (اختیاری)

برای به دست آوردن بردارهای ویژه و مقدارهای ویژه از دستورهایی `Eigenvalues` و `Eigenvectors` که در بسته `LinearAlgebra` وجود دارند استفاده می کنیم.

<code>with (LinearAlgebra)</code>	فراخوانی بسته <code>LinearAlgebra</code>
<code>A:=<<1,2,3> <3,1,1> <-1,0,1>></code>	معرفی ماتریس A
<code>v:= Eigenvalues (A)</code>	مقدارهای ویژه A را در بردار v قرار می دهد.
<code>v,e:=Eigenvectors (A)</code>	مقدارهای ویژه ماتریس را در بردار v و بردارهای ویژه متناظر را در ستون های ماتریس e قرار می دهد.
<code>v1:= v[1]</code> <code>e1:= e[1..3,1]</code>	اولین مقدار ویژه و بردار ویژه متناظر با آن را می دهد.
<code>M.e1 = v1*e1</code>	بررسی درستی مقدار و بردار ویژه

راه معمول برای به دست آوردن مقدارهای ویژه یک ماتریس M ، محاسبه ریشه های دترمینان ماتریس $M - \lambda I$ است. این ماتریس را ماتریس مشخصه^۱ و دترمینان آن را که یک چندجمله ای برحسب λ است، چندجمله ای مشخصه^۲ می نامند. با دستورهایی زیر این مقادیر را به دست می آوریم.

^۱ Characteristic matrix
^۲ Characteristic polynomial

$A := \langle \langle 1, 2, 3 \rangle \langle 3, 1, 1 \rangle \langle -1, 0, 1 \rangle \rangle$	معرفی ماتریس A
<code>CharacteristicMatrix(A, lambda)</code>	محاسبه ماتریس مشخصه ماتریس
<code>Determinant(%)</code>	محاسبه دترمینان ماتریس بالا
<code>solve(%)</code>	حل چندجمله‌ای حاصل برای محاسبه λ
<code>CharacteristicPolynomial(A)</code>	محاسبه چندجمله‌ای مشخصه
<code>solve(%)</code>	حل چندجمله‌ای بالا

۵- دستورات بسته Student[LinearAlgebra]

- دستور `AddRow(A,i,j,s)` در ماتریس A سطر i را با سطر j + s برابر سطر j جمع می کند و در سطر i قرار می دهد. j، شماره سطر و s عدد است.

- دستور `MultiplyRow(A,I,s)` سطر i از ماتریس A را در s ضرب می کند.

- دستور `SwapRow(A,i,j)` جای دو سطر i و j را در ماتریس A عوض می کند.

مثال:

```
A := <<2, 3, 4>|<-1, 3, 0>|<1, 5, 9>>
AddRow(A, 1, 2, -1)
B := MultiplyRow(A, 2, x)
subs(x = 2, B)
SwapRow(B, 1, 3)
```

نکته: مشابه این دستورات ولی کلی تر در دستورهایی `RowOperation` و `ColumnOperation` در بسته `LinearAlgebra` وجود دارد.

- دستور `CrossProductPlot(u,v)` نمودار بردارهای u و v و بردار حاصل ضرب برداری آنها را رسم می کند.

```
u := <2, 1, 3>
v := <2, 0, -1>
u &x v
CrossProductPlot(u, v)
```

- دستور `Diagonal(A)` قطر ماتریس A را به صورت یک بردار ستونی می دهد.

- برای برداریا لیست L از اعداد یا ماتریس ها، دستور `DiagonalMatrix(L)` یک ماتریس قطری با عناصر L روی قطر آن می سازد.

```
L1 := <2, 5, 3>
DiagonalMatrix(L1)
L2 := [ <1, 2>, <1, 4> ]
DiagonalMatrix(L2)
L3 := [ <<1, 2>|<8, -1>>, <<1, 1>|<-2, -1>> ]
```

DiagonalMatrix (L3)

- دستور PlanePlot به دو صورت استفاده می شود:

الف) زمانی که معادله صفحه داده شده باشد. در این صورت ورودی دستور به شکل PlanePlot(p , var) است که در آن p معادله صفحه و var لیست متغیرهای آن است.

ب) زمانی که بردار نرمال صفحه p1 و یک نقطه از آن pt (به شکل بردار) یا لیستی از چندبردار از صفحه داده شده باشد. در این صورت شکل دستور PlanePlot(p1 , pt) است.

$\text{PlanePlot}(-3x + 2y + z = -3, [x, y, z])$

$\text{PlanePlot}(\langle 1, 1, 1 \rangle, \langle 2, 2, 2 \rangle)$

$\text{PlanePlot}([\langle 1, 2, 3 \rangle, \langle -1, 2, 1 \rangle])$

نکته: برای معرفی صفحه می توان از دو یا چند بردار استفاده کرد که دقیقا ۲ تای آنها مستقل خطی باشند.

- دستور ProjectionPlot بردار دو یا سه بعدی داده شده را روی یک خط یا فضای دیگر تصویر می کند. برای تصویر

بردار v روی خط $\frac{x}{a} = \frac{y}{b} = \frac{z}{c}$ کافی است دستور ProjectionPlot(v, <a,b,c>) را اجرا کنید. (برای حالت دو بعدی هم به صورت مشابه عمل می کنیم).

برای تصویر کردن بردار v روی صفحه، معادله صفحه یا بردارهای تشکیل دهنده آن را به دستور می دهیم. دقت کنید که در این صورت لازم است لیست نام متغیرها هم در دستور بیاید.

$\text{ProjectionPlot}(\langle -2, 3 \rangle, \langle 5, 7 \rangle)$

$\text{ProjectionPlot}(\langle -3, 5, -3 \rangle, x + 3y = 0, [x, y, z])$

$\text{ProjectionPlot}(\langle 1, 5, 3 \rangle, \{\langle 1, 1, 1 \rangle, \langle 1, -1, -1 \rangle\}, \text{vectoroptions} = [\text{color} = \text{magenta}])$

تمرین ۱: ماتریس مربعی 2x2 بسازید که معکوس آن با ترانپوز آن یکسان باشد. (دستور ReflectionMatrix هم کار می کند).

تمرین ۲: ماتریس زیر را برحسب n بسازید.

$$A = \begin{bmatrix} 1 & \frac{1}{2} & \dots & \frac{1}{n} \\ \frac{1}{2} & \frac{1}{3} & \dots & \frac{1}{n+1} \\ \vdots & \vdots & \dots & \vdots \\ \frac{1}{n} & \frac{1}{n+1} & \dots & \frac{1}{2n-1} \end{bmatrix}$$

تمرین ۳: وارون پذیری ماتریس فوق را برای n=4 بررسی کنید. (راهنمایی: ماتریس M وارون پذیر است اگر و تنها اگر دترمینان آن ناصفر باشد).

تمرین ۴: مقادیر ویژه ماتریس فوق را برای n=3 بدست آورید. (اختیاری)

تمرین ۵: پنج بردار به طور تصادفی انتخاب و استقلال خطی آنها را بررسی کنید. (اختیاری)